

Høringsuttalelse om NOU 2:2012 Utenfor og innenfor fra Vest-Agder Nei til EU

1. Regjeringen og storting må, i sitt arbeid med en stortingsmelding om EØS, legge et åpnere perspektiv til grunn, enn det som blir presentert i NOU 2:2012. Det er nå nødvendig og viktig for samfunnsdebatten at alle alternativer til dagens EØS blir presentert og vurdert i meldinga.
2. Alternativrapporten, fra prosjektet "Alternativer til dagens EØS-avtale" vil være et svært nyttig verktøy for regjeringas arbeid. Vi forutsetter at regjeringa legger også denne rapporten til grunn, og ikke ensidig støtter seg til Europautredningen. Denne rapporten er laget i samarbeid av mange betydningsfulle organisasjoner og har fått bred anerkjennelse.
Dag Seierstad (medlem NOU 2:2012) har laget en egen tilleggmelding, og denne kommer med svært viktige momenter som ikke finnes i NOU, rett og slett fordi mandatet til NOU var for tynt. Denne tilleggmelding må inn i det videre arbeid for en mer hensiktsmessig tilknytning til EU.
3. Europautredningen, NOU 2:2012, er til tider svært ensidig og ubalansert i sin framstilling av forholdet mellom Norge og EU. Det finnes en rekke eksempler på dette. Det vises i den forbindelse til høringsuttalelsen fra Nei til EU sentralt, datert 16.3.12. Det groveste eksemplet skal likevel framheves; På tross av at utredningen ikke fikk anledning til å utrede alternativer til dagens EØS-avtale, legger de likevel fram ett eneste, som de til overmål anbefaler. Dette er et alternativ som samsvarer med det EU selv har spilt inn i sitt dokument fra desember 2010, og som beskrives som en "mer omfattende og helhetlig avtale, der nytt EU-lovverk fra EU bør implementeres raskere og mer automatisk".
4. En slik utvikling vil i hovedtrekk være stikk i strid med ønskene fra det norske folk. Medlemskap er avvist gjennom 2 folkeavstemminger. Det har nå vært nei-flertall i Norge i 7 år sammenhengende. De siste målingene viser at ca. 75 % sier nei, kun 15 % støtter ideen om at Norge skal innlemmes i den europeiske union. Andre målinger viser at flertallet mener EU har for mye makt i Norge. Når folket spørres om alternativene handelsavtale eller EØS, er det dobbelt så mange som foretrekker handelsavtale (ca 40 %) framfor EØS (ca. 20 %). Folkeflertallet ønsker at våre folkevalgte og regjeringa skal komme opp med alternativer som gir oss økt suverenitet og sjølstyre, økt demokrati og frihet i forhold til EU, ikke det motsatte.
5. Konfliktsakene med EU gjennom EØS står nå i kø. Vetoet mot EUs 3. postdirektiv er fremdeles uavklart. Datalagringsdirektivet er til revisjon i EU og vil skape ny debatt i Norge. Fagbevegelsen finner vikarbyrådirektivet uakseptabelt. Regjeringa strever overfor EU både med bankinnskuddsgarantidirektivet og med direktiv om sikkerhet ved oljevirkosomheten, med forbrukerdirektivet og anbudsforskriften i offentlig sektor. EU-lovgivning utfordrer både allmenngjøringsordningen og streikeretten. På trappene har vi et høykontroversielt helsedirektiv. Hurtigruta er brakt inn for EFTA-domstolen. Den differensierte arbeidsgiveravgifta skal igjen opp til forhandlinger mellom Norge og EU i 2013. Lista kan forlenges. EØS-avtalen er ubalansert i EUs favør, og den truer sentrale norske verdier og interesser.

AMT- direktivet kan føre til svært uønsket alkoholreklame på tv i norske hjem, stikk i strid med hva som var forutsetningen for EØS - avtalen.

Kabotasje – problematikken er en stor verkebyll i transportnæringen i Norge.

6. Europautredningen er god når den beskriver hvilket demokratisk underskudd EØS-avtalen representerer. Dette underskuddet kan elimineres gjennom en bilateral avtale basert på likeverd og felles interesser. Men man kan også prøve å endre spillereglene for å prøve å usynliggjøre underskuddet. Dette har vi sett hver gang Stortinget har behandlet, og stemt ned, forsøk fra EU-tilhengerne på å endre Grunnlovens § 93. Europautredningens drøfting av de grunnlovsmessige forhold ved EØS-avtalen er utilfredsstillende. Regjeringers vegring mot å bruke reservasjonsretten i EØS har skapt svekket legitimitet for avtalen. Viljen til å akseptere ”alt” fra EU har gjort Norge til husmenn i forholdet til EU.
7. Det er nødvendig at norske interesser ivaretas på en langt mer kraftfull måte overfor et EU som vi ser utvikler seg i en stadig mer markedstro og overnasjonal retning. Alternativrapporten viser til en rekke muligheter for andre avtaler som vil kunne ivareta dette på en langt bedre måte enn den ensidige og dynamiske EØS-avtalen.
8. Vest-Agder Nei til EU ser fram til en åpen og demokratisk debatt om EØS-avtalens fordeler og ulemper gjennom 18 år. Vi mener debatten må være kunnskapsbasert. Dessverre bidrar Europautredningen på helt sentrale områder med myter framfor kunnskap. Vi vil peke på at det ikke er riktig at Norge ”må” ha EØS-avtalen for å få solgt varene våre til EU. Også den tidligere frihandelsavtalen sikret tollfrihet for de fleste varer. Det finnes internasjonale kjøreregler som også EU er underlagt. Til og med regjeringen fastslo i 1992 at EØS-avtalen ikke innfører nye lettelsener i vår samhandel med EU i forhold til det som allerede lå i frihandelsavtalen.
9. Likeledes er det neppe riktig at vi har EØS å takke for den norske økonomiske framgangen, vår lave arbeidsløshet, vårt stabile arbeidsliv eller vår likestilling, slik Europautredningen framholder, uten forskningsmessig belegg. Snarere er det særegne norske forhold som bedre kan forklare dette, slik mindretallet i NOU 2:2012 påpeker. Vi oppfatter disse to påstandene i Europautredningen som propaganda for EU og EØS.
10. Det påstås at vi ikke kan oppnå en ny avtale med EU fordi de ikke vil være interessert i å bruke tid på Norge. EU er i krise, er fornøyd med EØS, og ønsker ikke uro om en avtale som er til deres fordel. Vi vil framheve at EØS er mer fordelaktig for EU enn for Norge; import av olje, gass og fisk sikres, EU er interessert i norske metaller og mineraler, har interesse av gode forbindelser med Norge i nord, og har handelsoverskudd overfor Norge i fastlandsøkonomien. Norge har som nasjon og folk sterk økonomi og kjøpekraft, noe som interesserer EU spesielt i disse krisetider. Samtidig som EU er i krise, forhandler de om nye bilaterale handelsavtaler med India, Canada og Egypt. Det normale i verden, for EU og for Norge, er nettopp bilaterale avtaler. Det er EØS som er helt spesielt.

EU er et pragmatisk system, som vet å ivareta sine egeninteresser. Det er på norsk side problemet ligger; norske politikere, partier, Stortinget og Regjeringen må ville noe mer overfor EU enn å være flinkest i klassen. Man må tørre å stå opp og ivareta norske nasjonale interesser, lytte til folkemeningen og slutte å opptre så underkastende som man i dag gjør.

Likeledes er internasjonal solidaritet ofte på kollisjonskurs med de ønsker EU har. Dette har vi sett i store internasjonale fora, der Norge har gått foran for å sikre de svakeste landenes interesser. Spesielt er EPA- avtalene til EU bekymringsfulle, og her anbefales vårt eget VETT- hefte nr 1 2009 EPA Partnerskap eller nykolonialisme.

Vi må ha en debatt i Norge om de alternativer som finnes til en mindre omfattende og inngripende avtale enn dagens EØS-avtale.

Med hilsen for fylkestyret i Vest-Agder Nei til EU

Leder Magnar Nomedal

Fylkessekretær John Øyslebø